

21. ročník, úloha VI. P ... mission impossible (3 body; průměr 2,78; řešilo 23 studentů)

Naplánujte záchrannou misi a vysvobodte ptáka FYKOSáka. Nezapomeňte na plán B, příp. C. Vymyslel militantní Honza Prachař.

„Neletím nad tím pralesem už nějak dlouho?“ zamyslel se pták FYKOSák, když pod sebou už pátou hodinu neviděl nic než vrcholky stromů. A vtom se pod ním z ničeho nic objevila paseka, na které někdo poskakoval a mával jakousi holí. Kdo by si myslel, že to byl kmenový šaman, a letěl se podívat blíž, udělal by stejnou osudovou chybu jako pterodaktyl. Hůl nebyla hůl, ale kalašnikov, a než se FYKOSák stačil rozkoukat, už padal s prostřeleným křídlem mezi mahagony a další vzácné dřeviny. „¡Chupacabras, chupacabras!“ křičeli neznámí útočníci a mávali útočnými puškami ve vzduchu, načež si ptakoještěr uvědomil, že být zaměněn s legendární příšerou, která domorodcům drancuje stáda, není zrovna nadějná vyhlídka.

Když se za nějakou dobu probudil, už nebyl v pralese, ale v rezavé kleci uprostřed dvora neznámé haciendy. Ve stínu u vchodu poklímávaly stráže a u hlavní brány ležel nepřipoutaný pes. A všude okolo hejna much a komárů. Najednou se rozletěly dveře a po dalších dvou gorilách z nich vyšel postarší, rovněž omaskáčovaný, muž, okolo kterého jako další otravný hmyz poletoval malý zavalitý hispánc a stále něco španělsky brebentil. V ruce držel FYKOSákův batoh a když došli ke kleci, zašmátral, našel ročenku FYKOSu a podal ji šéfovi.

„¿Qué es?“ španělsky se zeptal velitel.

„Ročenka FYKOSu,“ odpověděl český pták FYKOSák.

Obě strany brzo shledaly, že takhle to dál nepůjde, a po chvíli handrkování a hrozeb zbraní FYKOSák nalistoval v ročence tiráž a ukázal na email, na který po nějaké době došla žádost o výkupné. Ale o tom vůbec nic nevěděl, a tak se rozhodl, že zkusí uprchnout sám, až se mu křídlo aspoň trochu zahojí.

Výkupné stále nepřicházelo, ale aspoň už jej nedrželi v kleci. Ochránka chytila jaguára, a tak rukojmí muselo z klece do cely a chudák šelma s klecí do cirkusu. Křídlo sice ještě trochu bolelo, ale kožní blána už byla vcelku srostlá a nějakou desítku kilometrů by snad už odletěl. Ale z rozhovorů mezi vojáky a personálem haciendy odposlechl, že jej zajala teroristická organizace FARC a že momentálně je na venkovském sídle jejího nejvyššího velitele, což byl ten stařík, kterého viděl první den. Z takového vězení se špatně utíká.

Ale rozhodně nepropadl zoufalství a pomalu, ale jistě se připravoval k útěku. V měkkých cihlách okolo dveří a oken vyškrabal drážku, kterou postupně zvětšoval. Jednou bude stačit mocný pterodaktyl kop a poletí ven i s „futrama“. Už jen čekal na správnou příležitost.

„¡Alarma!“ ozvalo se z chodby. Stráž sedící naproti FYKOSákově cele spadla ze židle a zbystrila. Pterodaktyl koukl škvírou ve dveřích ven a v tu ránu mu před nosem přeběhla skoro celá vojenská posádka a jeden doktor, který za nimi vlál jak praporek ve vichřici. Vojáci na chudáka felčara pokřikovali nějaké španělské nadávky, ze kterých FYKOSák pochytil jenom *infarkt* a *Tiروفijo*, což byla přezdívka velitele, a pomyslel si, že taková příležitost už se mu nenaskytne. Skočil na dveře, které podle očekávání povolily, a v oblaku prachu z vylámaných cihel dopadl na nic nečekajícího hlídače a utíkal směrem ke světlu. Ve shonu, který před chvílí vypukl, skoro nikdo nepostřehl, že vězeň chybí. Kdyby nenarazil na dva vojáky právě se vracející z latriny, které brzo setřásl, když bleskově proběhl rohem chodby a za sebou zvrhl pytel kulíčkových ložisek (jaká náhoda, že tam zrovna byl), na kterých si pronásledovatelé doslova vylámali zuby, nikdo by si ho ani nevšiml. Dvůr byl prázdný, jak se všichni nahnuli do budovy

zjistit, co se děje s jejich velitelem. Mimochodem, dostal infarkt. FYKOSák na nic nečekal, zamával křídly a hned stoupal mimo dostřel kalašnikovů.

Aleš Podolník

ales@fykos.mff.cuni.cz